

Nr 250.

Av herr **Swartz**, *angående personligt pensionstillägg åt räntmästaren vid universitetet i Uppsala G. T. Brandberg.*

Akademiräntmästarna i Uppsala och Lund hava av ålder varit i avlönings- och pensionshänseende likställda med universitetsprofessorerna. Lönen enligt stat har uppgått till 7 500 kronor, därav 2 500 kronor tjänstgöringspenningar, jämte rätt till ett ålderstillägg å 600 kronor. Högsta pensionsunderlag har alltså utgjort 5 600 kronor.

Utöver den å stat uppförda avlöningen åtnjuter akademiräntmästare lika med professor tillfällig löneförbättring med 1 000 kronor. Av det tillfälliga lönetillägg, som riksdagen beviljade för budgetåret 1923—1924, blevo akademiräntmästarna icke delaktiga. Vid framläggande av förslag angående provisoriskt lönetillägg för budgetåret 1924—1925 hade emellertid Kungl. Maj:t även upptagit akademiräntmästarna till delaktighet av sistnämnda förmån. Riksdagen ansåg sig dock böra i princip utesluta räntmästarna från nämnda provisoriska lönetillägg, men med hänsyn till vad inför riksdagens statsutskott blivit upplyst, fann riksdagen skäligt bevilja räntmästaren vid universitetet i Uppsala G. T. Brandberg såsom personligt lönetillägg ett belopp av 1 200 kronor, motsvarande vad som enligt Kungl. Maj:ts då framlagda förslag skulle tillkomma honom. Anledningen härtill torde hava varit ej endast den omfattande förvaltningen vid universitetet i Uppsala och det därav betingade ökade arbete, som tillkom räntmästaren därstädes, utan även de förtjänster, som räntmästarbefattningens nuvarande innehavare vid utövandet av sin verksamhet ådagalagt till fromma och gagn för universitetet och dess ekonomi.

Enligt Kungl. Maj:ts till riksdagen nu hänskjutna förslag angående ny löne- och pensionsreglering för befattningshavare vid universitetet i Uppsala och Lund samt karolinska institutet skulle professor komma i åtnjutande av en avlöning av 12 000 kronor jämte rätt till ett ålderstillägg å 1 000 kronor; pensionsunderlaget är föreslaget till 7 500 kronor. Vad angår akademiräntmästarna, innebär förslaget, att desamma skola inordnas under det för civilförvaltningen gällande avlöningsreglementet, och är för akademiräntmästaren i Uppsala ifrågasatt lönegraden B 30. Enligt det jämväl nu framlagda förslaget till civil tjänstepensionslag skulle för denne pensionsunderlaget utgöra 6 996 kronor.

Akademiräntmästaren Brandberg uppnår pensionsåldern den 11 oktober 1925, sålunda en relativt kort tid efter den nu föreslagna lönereglerns ikraftträdande. Billigheten synes fordra, att Brandberg, som hela sin tjänstetid varit i löneavseende och i avseende å rätt till pension likställd med universitetsprofessor, icke varder, när han lämnar sin tjänst, i pensionshänseende sämre ställd än professor. Hans synnerligen förtjänstfulla verksamhet och hans omfattande arbetsbörda motiverade det honom av 1924 års riksdag beviljade personliga lönetillägget, varigenom likställigheten med professor i lönehänseende blev i viss utsträckning bibehållen. Jag anser goda skäl föreligga, att Brandberg efter sin avgång från tjänsten erhåller en pension, som icke understiger vad i detta hänseende tillkommer professor, och vill därför föreslå, att honom såsom personligt pensionstillägg beredes ett belopp, som svarar mot skillnaden mellan föreslagen pension till professor — 7 500 kronor — och den för akademiräntmästarebefattningen i Uppsala ifrågasatta pensionen — 6 996 kronor, alltså 504 kronor.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen må såsom personligt pensionstillägg åt akademiräntmästaren i Uppsala G. T. Brandberg bevilja ett belopp å 504 kronor för helt år räknat, att, efter det Brandberg avgått från sin tjänst, från allmänna indragningsstaten utgå till honom utöver honom tillkommande pension å 6 996 kronor.

Stockholm den 28 mars 1925.

Carl Swartz.
